

श्राव्यते स तथा गोपो हतः सात्यकिरित्यपि । यो गर्वस्तस्य गोपस्य सर्वदा वर्तते महान् ।
 विनश्यतु स तु क्षिप्रं हते त्वयि यदूत्तम । त्वयि रचां समादिश्य गोपः कैलासपर्वतम् ।
 गत इत्येवमस्माभिः श्रुतं पूर्वं महामते । शरं गृह्णाण निशितं यदि शक्तोऽसि सात्यके ।
 इत्युक्त्वा वाणमादाय ययौ योद्धुं त्वरस्थितः ।
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पौण्ड्रकवधे रात्रियुद्धे षडशोत्यधिकद्विंशतोऽध्यायः ॥ २८६ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः क्रुद्धो महाराज सात्यकिर्दृष्टिपुङ्गवः । उवाच वचनं राजन् वासुदेवं स्मरन्निव ।
 श्रवोचदीदृशं वाक्यं वासुदेवं नृपाधमः । को नाम जगतां नाथमित्यं ब्रूयाज्जिजीविषुः ।
 मृत्युस्त्वा सर्वथा याति वदन्तं तादृशं वचः । जिह्वा तेशतधा दीर्याददत्तादृशं वचः ।
 एष ते पातयिष्यामि शिरः कायाच्च पौण्ड्रक । यन्नाम वासुदेवेति तव संप्रति वर्तते ।
 यावत् पतति कायात्ते शिरस्तावत् प्रवर्तते । स एव श्वो नु भगवान् वासुदेवो भविष्यति ।
 एक एव जगन्नाथः कर्त्ता सर्वस्य सर्वगः । दुरात्मन् सर्वथा देवो भविष्यति न संशयः ।
 एष तेऽहं शिरः कायात् पातयिष्यामि राजक । यद्यसौ भगवान् विष्णुर्नागमिष्यति संप्रतम् ।
 अस्तवीर्यं बलञ्चैव सर्वं दर्शय साम्प्रतम् । नातः परतरं राजन् वीर्यं तव च वर्तते ।
 सर्वं दर्शय यत्नेन स्थितोऽसि व्यवसायवान् । शरो चापौ गदो खड्गो सर्वथाऽहमुपस्थितः ।
 नैतन्नगरमायासोः सत्येनैतद्वीर्यहं । सर्वथा कृतकृत्योऽसि दृष्ट्वा त्वां वासुदेवक ।
 तवाङ्गं तिलशः कृत्वा श्रयो दास्यामि राजक । इत्युक्त्वा वाणमादाय वासुदेवं महाबलः ।
 आकर्णपूर्णमाकृत्य विव्याध निशितं शरं । स तेन विद्धो यदुना वासुदेवः प्रतापवान् ।
 नवभिर्दशभिश्चैव शरैः सन्नतपर्वभिः । विव्याध सात्यकिं राजा नदंश्च बद्धधा किल ।
 ततो नाराचमादाय निशितं यमसन्निभम् । धनुराकृत्य भगवान् वासुदेवो नृपोत्तम ।
 विव्याध सात्यकिं भूयो निशि प्रह्लादयन् स्वकान् । नाराचेन समाविद्धः सात्यकिः सत्यसङ्गरः ।
 ललाटे सुदृढं वीरो वृष्णीनामगणीस्तदा । निषसाद रथोपस्थे निशेष्ट इव सत्तम ।
 ततः स पौण्ड्रको राजाऽविध्यद्दशभिराशुगैः । सारथिं पञ्चविंशत्या हयांश्च चतुरो नृप ।
 ते हया रुधिराक्ताङ्गाः सारथिश्च समन्ततः । विह्वलाः समपद्यन्त वासुदेवस्य पश्यतः ।
 वासुदेवो रथे चापि सिंहनादं समाददे । तेन नादेन तत्राभ्युदितः सात्यकिर्नृप ।
 विद्वान् हयांस्तथा दृष्ट्वा सारथिश्च तथा गतः । शैनेयोऽथ महावीर्यो रुषितो नृपसत्तम ।
 अलं द्रक्ष्यामि ते वीर्यमित्युक्त्वा वाणमाददे । विव्याध तेन वाणेन वचस्येनं महाबलम् ।
 ततश्चाल तनाजौ वासुदेवः शरेण ह । सुसुवेरुधिरं धोरमत्युष्णं वचसा नृप ।
 रथोपस्थे पपाताशु निश्वसन्नुरगो यथा । कृत्यञ्चापि न जानाति केवलं निषसाद ह ।
 सात्यकिस्तु रथं विद्धा दशभिः सायकैस्तथा । ध्वजं चिच्छेद भस्मेन वासुदेवस्य वृष्णिपः ।
 हयांश्च चतुरो हत्वा वाणैः सारथिमेव च । युयुधानोऽथ राजेन्द्र वाणैः सारथिमेव च ।